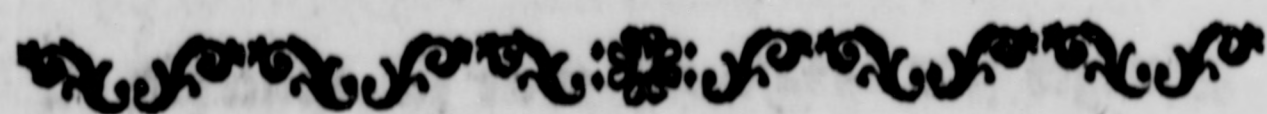

Deras Majestäters Dyrk och äkt;
 Likne altid Konung Salmons prackt,
 Det skall bli vår åhra,
 Swenska hjertan bära,
 Till man oss i jorden bragt.
 Echo.
 Amen, Amen, ware sagt.

Norrköpings Riksdags Måns Skål

Melodie: Kom min Wän och låt oss gå ic.

Tingen ärlig Pagets Wän
 Glömme våre Riksdagsmän,
 Som nu ömt i minnet fästa,
 Att beifra Stadens bästa,
 Och vår Handel hjälpa opp, ::
 Till ny högd och skyndsamt lopp.

N° 54 ————— B.

GS 1768

Frögde Qwåden

Sugne,

När deras Kongl. Majsteters

W o g a

Silfwerbröllop

Stades

Uti Eld och Stapelstaden

Norköping d. 18 Augusti 1769,

I ett ganska nögt, muntert

Och

Ungt Lag;

Sångwis författade

af

C. M. K,

Och

Till Trycket besödrade

af

E. Ö.

Tryckt i Norrköping, hos JOH. BENJ. BLUME.

Melodie: Hör du Sparfwer lilla ic.

Den i boijor sitter
Laga nu ej gitter,
Hwi sku wi då bära sorgeslor i
Denna samling röijer,
Att oss bäst förnöijer
Ha en Nådig Far och Omsint Mor:
Dem till wälment ähra,
Wi wårt Wijsn förtära :.
När wi roe oss på Barnsligt wis,
Men då wi ej hinne
Mera ha i minne,
Stall wår wördnad lända dem till pris.

De

Deras trefnad gläder,
 Och och våra Fäder,
 Som nu lefwat Fem och Tjugu år:
 FREDRIC och LOVISA
 Vi nu mangrant prisa,
 När hwar enda Swensk sig lycklig spår:
 Sällswerbröllop fira,
 Under Deras Spira, ::
 Är vårt högsta nöje denna dag:
 Ingen är som glömmier,
 När han glaset tömmer,
 Att rått surra i så muntert lag.

Prinsar, Råd och Ständer,
 Vi förtro i händer,
 Den för oss och alla omsorg bår:
 Deras nit och möda,
 Skaffar oss wäl födda
 Som nu tjännas wld så drygt besvär.
 Himlen Dem belöne,
 Och med sällhet kröne ::
 Som ömt rädda både folk och land!
 Deras nit och iswer
 Och förhoppning gifwer
 Att ej Barn Barn gå med ledig taud.

Lu.

Lustigt i Callaset!
 Nu tar jag till glaset,
 För att fira en så härlig fäst:
 Lätt och Hurtigt swinga,
 Nögt med glaset klinga!
 Den som dricker, sjunge aldrig bäst!
 Hurra, Hurra, Hurra,
 Hurra, Hurra, Hurra! ::
 För vår Kong jag nu tömt flaskan ut:
 Dess Gemål LOVISA,
 Skall jag ömsint prisa
 När jag dricker hennes Skål till slut.

En Annan i samma Ämne

Sjunges som Adelsns frägnade mod ic.
 Den må wist räknas för träl,
 Den har ej anda och själ,
 Som nu för menar oss frögd,
 Och ej helf är nögd. ::
 Sådan Dag sällan klarnar opp,
 Kongens wäl stadgar nu vårt hopp,
 Drottningens helsa och lif,
 Gjer oss nya tids fördrif. ::

Glas

Glas och Bouteiller bär hit,
 Vi sku bewisa vårt nit,
 Skål för vårt Konunga Sus
 Som tånt Fyra Ljus! ::
 Enig sång och vår glada ton,
 Trånge fram, hinne Konga Thron!
 Thår att betyga vår ro
 Och besegla Swears tro! ::

Sång-Stycke

Melodie: Wasti hon war en Droetning ic.

Sångare sjungen Lustigt och snålt,
 Piporna låta ljustigt och gålt,
 Rösterna stamma ense, när som Puforna
 Larma på! ::
 Walthornen hölje toner och taet,
 Strupen nu wise redligt sin mactt,
 Glädjen skall börja spörjas bäst, när
 violerna gå! ::

Lottlös skall ingen wara i dag,
 Ingen skall rymma bort ur vårt lag,
 Alla som äro glade, skola dricka med rå-
 gat mål, ::

Am

Minnet som denna fästen oss gett,
 Aldrig man än i Sverje har sett,
 Derföre lätt oss sjunga nu : drick vår
 Konungs skål! ::

Önstan

Sjunges som *Ahasverns* war så mächtig ic.

När som Solen härligt prålar, (*)
 Och så många glade skålar,
 Lommars ur på denna stora dag,
 Med godt wälbehag.
 När hwar Redlig swenskt är munter och
 nögd,
 Ingen fins som ej för Wållust är bögd,
 Runne wi ej spara,
 Att nu glade wara,
 För att yttra rätt vår frögd.

Lefwe ADOLPH FREDRIC Långe,
 Ingen nöd LOVISA trånge!
 Åhr så många Konga Paret nå
 Som nu ljus här stå!

De

(*) Huset som war illuminerat med 170 ljus,
 kallades under Riksdagen Solen.